Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (senátu rozhodujícího o přijatelnosti kasačních opravných prostředků)

18. dubna 2023*

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Přijatelnost kasačních opravných prostředků – Článek 170b jednacího řádu Soudního dvora – Návrh prokazující význam otázky pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva – Přijatelnost kasačního opravného prostředku“

Ve věci C-751/22 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 8. prosince 2022,

Shopify Inc., se sídlem v Ottawě (Kanada), zástupci: M. Pemsel a S. Völker, Rechtsanwälte,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO),

žalovaný v prvním stupni,

Massimo Carlo Alberto Rossi, s bydlištěm ve Fiano (Itálie),

Salvatore Vacante, s bydlištěm v Berlíně (Německo),

Shoppi Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království),

vedlejší účastníci řízení v první stupni,

SOUDNÍ DVŮR (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků)

ve složení: L. Bay Larsen, místopředseda Soudního dvora, D. Gratsias a M. Ilešič (zpravodaj), soudci,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k návrhu soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta A. M. Collinse,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává toto

Usnesení

1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost Shopify Inc. domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 12. října 2022, Shopify v. EUIPO – Rossi a další (Shoppi) (T-222/21, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2022:633), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 18. února 2021 (věc R 785/2020-2), týkajícího se řízení o prohlášení neplatnosti mezi M. C. A. Rossim, S. Vacantem a společností Shoppi Ltd na straně jedné a společností Shopify na straně druhé (dále jen „sporné rozhodnutí“).

K návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku

2 Podle článku 58a prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie se opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu, které se týká rozhodnutí nezávislého odvolacího senátu EUIPO, projedná, pouze pokud jej Soudní dvůr uzná přijatelným.

3 Podle článku 58a třetího pododstavce tohoto statutu se opravný prostředek uzná zcela nebo zčásti přijatelným v souladu s pravidly upřesněnými v jednacím řádu Soudního dvora, pokud nastoluje otázku významnou pro jednotu, soulad nebo další vývoj práva Unie.

4 Článek 170a odst. 1 jednacího řádu stanoví, že v případech uvedených v čl. 58a prvním pododstavci uvedeného statutu přiloží navrhovatel ke kasačnímu opravnému prostředku návrh na uznání jeho přijatelnosti, v němž popíše otázku významnou pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva, kterou kasační opravný prostředek nastoluje, a v němž musí být obsaženy všechny nezbytné skutečnosti, aby mohl Soudní dvůr o tomto návrhu rozhodnout.

5 V souladu s čl. 170b odst. 1 a 3 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku co možná nejdříve usnesením s odůvodněním.

Argumentace navrhovatelky

6 Na podporu návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že její kasační opravný prostředek nastoluje otázku významnou pro jednotu, soulad a další vývoj unijního práva.

7 Navrhovatelka nejprve uvádí, že její kasační opravný prostředek je založen na jediném důvodu, vycházejícím z porušení čl. 53 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.

8 Navrhovatelka konkrétně uvádí, že Tribunálu vytýká, že v bodech 96 až 104 napadeného rozsudku odmítl důkazy týkající se zvýšené rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky ve Spojeném království z důvodu, že v rámci řízení o prohlášení neplatnosti musí být navrhovatel schopen zakázat užívání zpochybněné ochranné známky nejen ke dni podání přihlášky této ochranné známky, ale rovněž ke dni vydání sporného rozhodnutí, a v projednávaném případě bylo toto

rozhodnutí vydáno po uplynutí přechodného období stanoveného v článku 127 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 2020, L 29, s. 7, dále jen „dohoda o vystoupení“).

9 Tribunál tak nezohlednil znění čl. 53 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 207/2009, podle něhož všechny podmínky vyžadované k tomu, aby bylo s úspěchem ukončeno řízení o prohlášení neplatnosti, musí být splněny ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku práva přednosti zpochybněné ochranné známky.

10 Dále navrhovatelka zdůrazňuje, že pokud by měl Tribunál za to, že pro určení, zda jsou splněny podmínky vyžadované k tomu, aby bylo s úspěchem ukončeno řízení o prohlášení neplatnosti, byl relevantní pouze den podání přihlášky zpochybněné ochranné známky, musel by sporné rozhodnutí zrušit. Dodává, že pokud by odvolací senát připustil důkazy týkající se zvýšené rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky, pokud jde o Spojené království, dospěl by tento senát k závěru, že tato ochranná známka má zvýšenou rozlišovací způsobilost, a tudíž, že mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

11 Navrhovatelka kromě toho tvrdí, že jediný důvod, který uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku, nastoluje otázku data, k němuž je třeba posoudit, zda jsou splněny podmínky čl. 53 odst. 1 nařízení č. 207/2009. Konkrétně jde o určení, zda je osoba navrhující prohlášení neplatnosti povinna prokázat existenci relativního důvodu pro zamítnutí zápisu pouze ke dni vzniku práva přednosti nebo ke dni podání přihlášky zpochybněné ochranné známky, nebo zda lze po ní požadovat, aby kromě toho prokázala existenci takového důvodu ke dni, kdy EUIPO vydá své rozhodnutí.

12 Konečně za účelem prokázání významu této otázky pro jednotu, soulad a další vývoj unijního práva navrhovatelka uvádí osm argumentů.

13 V rámci prvního argumentu navrhovatelka tvrdí, že uvedená otázka vyvstává ve všech řízeních o prohlášení neplatnosti, v jejichž rámci je starší ochranná známka nebo rozsah ochrany přiznané touto ochrannou známkou ovlivněn takovými událostmi, které nastaly po dni vzniku práva přednosti nebo po dni podání přihlášky zpochybněné ochranné známky, jako je ztráta rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména, změna práva použitelného na řízení nebo vystoupení členského státu z Unie, jako je tomu v projednávané věci.

14 Podle navrhovatelky bude mít vystoupení Spojeného království z Unie dopad na značný počet dalších řízení o prohlášení neplatnosti a námitkových řízení týkajících se jak starších ochranných známek Evropské unie, tak starších národních ochranných známek. Vyjasnění Soudním dvorem je tedy podle ní nezbytné jak pro uživatele systému ochranné známky Evropské unie, tak pro vnitrostátní úřady pro ochranné známky a vnitrostátní soudy, zejména s ohledem na skutečnost, že se nastolená otázka týká nejen účinku dohody o vystoupení na probíhající řízení, ale rovněž všech situací, které jsou v oblasti duševního vlastnictví časté, kdy v průběhu řízení zcela nebo zčásti zaniká starší právo.

15 V rámci druhého argumentu navrhovatelka tvrdí, že pro jednotu, soulad a další vývoj unijního práva je zásadní, aby všechny soudy v rámci Unie uplatňovaly unijní právo tak, jak bylo přijato unijním normotvůrcem. Tribunál přitom tím, že nezohlednil jednoznačné znění čl. 53 odst. 1 nařízení č. 207/2009, porušil základní zásadu, podle které jsou soudy v rámci Unie vázány unijním právem a jsou povinny vykonávat své pravomoci v mezích definovaných unijním normotvůrcem.

16 V rámci třetího argumentu navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek je zdrojem právní nejistoty. Mít za to, že datum rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO je rovněž relevantní pro účely posouzení existence relativního důvodu pro zamítnutí zápisu v rámci řízení o prohlášení neplatnosti, by totiž vážně narušilo právní jistotu všech majitelů starších ochranných známek, jelikož by se nemohli opírat o informace, které mají k dispozici, aby rozhodli o možnosti podat návrh na prohlášení neplatnosti, či nikoli, jelikož nemohou předvídat, jak se situace změní ke dni, kdy zrušovací oddělení nebo odvolací senát vydá své rozhodnutí.

17 V rámci čtvrtého argumentu navrhovatelka tvrdí, že otázka nastolená jejím kasačním opravným prostředkem je významná pro jednotu a soulad unijního práva, jelikož se týká jak řízení o prohlášení neplatnosti ochranných známek Unie, tak řízení o prohlášení neplatnosti národních ochranných známek v členských státech. Článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2015, L 336, s. 1) a článek 53 nařízení č. 207/2009 v rozsahu, v němž stanoví totožné důvody neplatnosti, by totiž měly být podle ustálené judikatury Soudního dvora připomenuté zejména v bodě 32 rozsudku ze dne 12. září 2019, Deutsches Patent- und Markenamt (#darferdas?) (C-541/18, EU:C:2019:725, bod 32), vykládány stejným způsobem.

18 Není přitom vyloučeno, že námitky nebo návrh na prohlášení neplatnosti, který je založen na existenci starší ochranné známky Evropské unie a týká se ochranné známky nebo přihlášky k zápisu, bude úřady pro ochranné známky nebo vnitrostátními soudy vyřešen rozdílně podle určeného data rozhodného pro posouzení, zda jsou splněny podmínky pro vyhovění námitkám nebo návrhu na prohlášení neplatnosti, což narušuje právní jistotu.

19 V rámci pátého argumentu navrhovatelka tvrdí, že postoj Tribunálu otevírá prostor pro svévoli výkonné moci v rozsahu, v němž umožňuje EUIPO, vnitrostátním úřadům pro ochranné známky a vnitrostátním soudům záměrně protahovat řízení o prohlášení neplatnosti až do okamžiku, kdy nastanou takové zvláštní okolnosti, jako je vystoupení členského státu z Unie nebo uplynutí doby platnosti ochranné známky, nebo až do okamžiku, kdy důkazy předložené ke dni vzniku práva přednosti nebo ke dni podání přihlášky zpochybněné ochranné známky za účelem prokázání dobrého jména starší ochranné známky již neumožňují prokázat toto dobré jméno ke dni, kdy je rozhodnutí přijato. Podle navrhovatelky pouhá skutečnost, že takové svévolné jednání je možné, postačuje k poškození důvěry v nezávislost EUIPO, jakož i vnitrostátních úřadů pro ochranné známky a vnitrostátních soudů.

20 V rámci šestého argumentu navrhovatelka tvrdí, že otázka nastolená jejím kasačním opravným prostředkem má zásadní význam pro uživatele systému ochranné známky Evropské unie. Pokud by totiž Soudní dvůr dospěl k závěru, že datum rozhodnutí je rovněž relevantní, osoby podávající námitky a osoby navrhující prohlášení neplatnosti by byly povinny neustále předkládat důkazy týkající se zachování dobrého jména ochranné známky, jejího řádného užívání nebo její zvýšené rozlišovací způsobilosti a úřady pro ochranné známky, jakož i majitelé nebo přihlašovatelé ochranných známek by museli následně systematicky provádět jejich přezkum.

21 V rámci sedmého argumentu navrhovatelka tvrdí, že otázka nastolená jejím kasačním opravným prostředkem je významná rovněž s ohledem na zásady teritoriality a jednotné povahy ochranné známky Evropské unie uvedené v čl. 1 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

22 Otázka, zda stačí, aby kolize mezi starší ochrannou známkou a pozdější ochrannou známkou existovala ke dni vzniku práva přednosti nebo ke dni podání přihlášky, a sice v okamžiku, kdy starší ochranná známka ještě poskytovala ochranu ve Spojeném království, nebo zda takováto

kolize musí existovat rovněž ke dni, kdy EUIPO vydá své rozhodnutí, má totiž podle ní značný dopad na zásady teritoriality a jednotné povahy ochranné známky Evropské unie, které jsou dvěma základními pilíři práva ochranných známek Evropské unie.

23 V rámci osmého a posledního argumentu navrhovatelka tvrdí, že otázka nastolená jejím kasačním opravným prostředkem se týká užitečného účinku ochranné známky Evropské unie. Požadavek, aby dotčené ochranné známky kolidovaly rovněž ke dni rozhodnutí EUIPO, by totiž zpochybnil účinnost ochrany přiznané ochrannou známkou Evropské unie, jelikož jakýkoli pozdější vývoj okolností by mohl ochrannou známku Evropské unie se zpětnou účinností zbavit jejích účinků.

Závěry Soudního dvora

24 Úvodem je třeba poukázat na to, že je na navrhovateli, aby prokázal, že otázky, které nastoluje jeho kasační opravný prostředek, jsou významné pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva (usnesení ze dne 10. prosince 2021, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, bod 20 a citovaná judikatura).

25 Jak kromě toho vyplývá z čl. 58a třetího pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, ve spojení s čl. 170a odst. 1 a čl. 170b odst. 4 druhou větou jednacího řádu, musí návrh na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku obsahovat všechny skutečnosti nezbytné k tomu, aby mohl Soudní dvůr rozhodnout o přijatelnosti kasačního opravného prostředku a v případě, že bude uznán přijatelným zčásti, mohl určit důvody kasačního opravného prostředku nebo jeho části, k nimž se musí kasační odpověď vztahovat. Vzhledem k tomu, že mechanismus předchozího uznávání přijatelnosti kasačních opravných prostředků uvedený v článku 58a tohoto statutu má za cíl omezit přezkum Soudního dvora na otázky, které mají význam pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva, je totiž Soudní dvůr v řízení o kasačním opravném prostředku povinen zkoumat pouze ty důvody uváděné navrhovatelem, které takové otázky nastolují (usnesení ze dne 10. prosince 2021, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, bod 21 a ze dne 16. listopadu 2022, EUIPO v. Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, bod 24).

26 Návrh na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku tak musí v každém případě jasně a přesně uvádět důvody, o které se kasační opravný prostředek opírá, označit stejně přesným a jasným způsobem právní otázku, kterou každý z těchto důvodů nastoluje, upřesnit, zda je tato otázka významná pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva, a konkrétním způsobem popsat, proč je uvedená otázka z hlediska uplatněného kritéria významná. Pokud jde konkrétně o důvody kasačního opravného prostředku, musí návrh na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku upřesnit ustanovení unijního práva nebo judikaturu, které měly být v rozsudku nebo usnesení napadeném kasačním opravným prostředkem porušeny, stručně popsat, v čem spočívá nesprávné právní posouzení, jehož se měl Tribunál údajně dopustit, a uvést, v jakém rozsahu toto pochybení ovlivnilo výsledek rozsudku nebo usnesení napadeného kasačním opravným prostředkem. Pokud namítané nesprávné právní posouzení vyplývá z porušení judikatury, musí být v návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku stručně, ale jasně a přesně uvedeno zaprvé, kde se tvrzený rozpor nachází, spolu s označením bodů rozsudku nebo usnesení napadeného kasačním opravným prostředkem, které navrhovatel zpochybňuje, a bodů rozhodnutí Soudního dvora nebo Tribunálu, jež měly být porušeny, a zadruhé proč konkrétně takový rozpor nastoluje otázku významnou pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva (usnesení ze dne 10. prosince 2021, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, bod 22 a citovaná judikatura).

27 V projednávané věci je třeba zaprvé konstatovat, že navrhovatelka přesně a jasně uvádí jediný důvod, vycházející z porušení čl. 53 odst. 1 nařízení č. 207/2009, na němž je založen její kasační opravný prostředek. Navrhovatelka Tribunálu konkrétně vytýká, že v bodech 96 až 104 napadeného rozsudku toto ustanovení porušil, když měl za to, že v rámci řízení o prohlášení neplatnosti musí být navrhovatel schopen zakázat užívání zpochybněné ochranné známky jak ke dni podání přihlášky této ochranné známky, tak ke dni, kdy odvolací senát vydá své rozhodnutí.

28 Navrhovatelka rovněž uvádí, v čem spočívají nesprávná právní posouzení, jichž se měl Tribunál údajně dopustit.

29 Navrhovatelka totiž tvrdí, že Tribunál nezohlednil znění čl. 53 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 207/2009, podle něhož všechny podmínky vyžadované k tomu, aby bylo s úspěchem ukončeno řízení o prohlášení neplatnosti, musí být splněny ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku práva přednosti zpochybněné ochranné známky, a dodává, že výklad tohoto ustanovení použitý Tribunálem je zdrojem právní nejistoty.

30 Navrhovatelka kromě toho tvrdí, že Tribunál zaměnil řízení o prohlášení neplatnosti s řízením o porušení práv, když od osoby navrhující prohlášení neplatnosti požadoval, aby byla schopna zakázat užívání zpochybněné ochranné známky ke dni, kdy EUIPO vydá své rozhodnutí.

31 Tribunál kromě toho nezohlednil judikaturu Soudního dvora vycházející z rozsudku ze dne 29. ledna 2020, Sky a další (C-371/18, EU:C:2020:45, bod 49), na jejímž základě je v rámci návrhu na prohlášení neplatnosti ochranných známek Evropské unie pro určení použitelného hmotného práva rozhodující den, kdy byla podána přihláška zpochybněné ochranné známky, ani vlastní judikaturu vycházející z rozsudků ze dne 1. prosince 2021, Inditex v. EUIPO – Ffauf Italia (ZARA) (T-467/20, nezveřejněný, EU:T:2021:842, body 59 až 61), jakož i ze dne 16. března 2022, Nowhere v. EUIPO – Ye (APE TEES) (T-281/21, EU:T:2022:139, body 28 a 29), týkající se námitkového řízení, která se použije *mutatis mutandis* na řízení o prohlášení neplatnosti, na jejímž základě musí být existence relativního důvodu pro zamítnutí zápisu posuzována ke dni podání přihlášky ochranné známky.

32 Je tak třeba konstatovat, že návrh na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku označuje jak body napadeného rozsudku, které zpochybňuje, tak ustanovení unijního práva, jež bylo údajně porušeno, jakož i body rozsudků Soudního dvora a Tribunálu, které měly být pominuty.

33 Zadruhé navrhovatelka uvádí, že nesprávné právní posouzení, jehož se měl Tribunál údajně dopustit, vedlo Tribunál k tomu, že nezrušil sporné rozhodnutí, v němž bylo odmítnuto připouštění důkazů o zvýšené rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky týkající se Spojeného království, čímž tak prokazuje, že toto nesprávné právní posouzení mělo vliv na výsledek napadeného rozsudku.

34 Zatřetí navrhovatelka přesně a jasně označuje právní otázku nastolenou jejím jediným důvodem kasačního opravného prostředku, v projednávané věci otázku, zda je na základě čl. 53 odst. 1 nařízení č. 207/2009 osoba navrhující prohlášení neplatnosti povinna prokázat existenci relativního důvodu pro zamítnutí zápisu pouze ke dni vzniku práva přednosti nebo ke dni podání přihlášky zpochybněné ochranné známky, nebo zda lze po ní požadovat, aby kromě toho prokázala existenci takového důvodu ke dni, kdy EUIPO vydá své rozhodnutí.

35 Začtvrté v souladu s důkazním břemenem, které nese osoba podávající návrh na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku, musí navrhovatel kasačního opravného prostředku prokázat, že nezávisle na právních otázkách, které uplatňuje v kasačním opravném prostředku, tento kasační opravný prostředek nastoluje jednu či více otázek významných pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva, přičemž rozsah tohoto kritéria překračuje rámec rozsudku napadeného kasačním opravným prostředkem, a v konečném důsledku i rámec jeho kasačního opravného prostředku (usnesení ze dne 16. listopadu 2022, EUIPO v. Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, bod 32 a citovaná judikatura).

36 Toto prokázání pak vyžaduje doložení jak existence, tak významu takových otázek prostřednictvím konkrétních skutečností, které jsou pro konkrétní případ charakteristické, a nikoli pouze prostřednictvím argumentů obecné povahy (usnesení ze dne 16. listopadu 2022, EUIPO v. Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, bod 33 a citovaná judikatura).

37 V projednávané věci navrhovatelka uvádí konkrétní důvody, proč má za to, že právní otázka, kterou její kasační opravný prostředek nastoluje, je významná pro jednotu, soulad i další vývoj unijního práva.

38 Konkrétně tvrdí, že uvedená otázka vyvstává nejen ohledně účinků dohody o vystoupení na probíhající řízení, které se potenciálně týkají značného počtu řízení o prohlášení neplatnosti a námitkových řízení týkajících se jak starších ochranných známek Evropské unie, tak starších národních ochranných známek, ale rovněž ve všech případech, kdy je starší ochranná známka nebo rozsah ochrany přiznané touto ochrannou známkou ovlivněn takovými událostmi, které nastaly po dni vzniku práva přednosti nebo po dni podání přihlášky zpochybněné ochranné známky, jako je ztráta rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména, anebo změna práva použitelného na řízení.

39 Z návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku tedy vyplývá, že otázka nastolená posuzovaným kasačním opravným prostředkem přesahuje rámec napadeného rozsudku a v konečném důsledku i rámec tohoto kasačního opravného prostředku.

40 V posuzovaném návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku je s ohledem na skutečnosti popsané navrhovatelkou právně dostačujícím způsobem prokázáno, že tento kasační opravný prostředek nastoluje otázku významnou pro jednotu, soulad a další vývoj unijního práva.

41 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba kasační opravný prostředek uznat přijatelným.

K nákladům řízení

42 Článek 170b odst. 4 jednacího řádu stanoví, že je-li kasační opravný prostředek uznán jako celek nebo zčásti přijatelným z hlediska kritérií uvedených v čl. 58a třetím pododstavci statutu Soudního dvora Evropské unie, pokračuje se v řízení v souladu s články 171 až 190a tohoto jednacího řádu.

43 Podle článku 137 jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se o nákladech řízení rozhoduje v rozsudku nebo usnesení, jímž se končí řízení.

44 Vzhledem k tomu, že návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku bylo vyhověno, je třeba o nákladech řízení rozhodnout později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek je uznán přijatelným.

2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy